

242 — То е непълно когато иѣкои потрібни думи отъ предложіе-то ся подразумѣвать; като : *нека сми мирни* = ній нека сми мирни; *книги-тъ сж въ кѣщи*; = *книги-тъ сж положени въ кѣщи*; *ти кога ще дойдешъ?* *утрѣ* = *азъ ще дойдѣ утрѣ* Въ 1-то предложен. както гледами, ся подразумѣва *подлежаще-то*, въ 2-то, *сказуемо-то*, въ 3-то *подлеж. глагола-тъ* и *сказуемо-то*.

243 — Отъ горни-тъ правила, трѣба да си напомнимъ че единъ съюзъ изисква сѣкоги придаточно предложеніе; затова израженія като послѣдни-тъ : *азъ го обичамъ както сынъ-тъ си*; *той ще ся убогати когато и ти*, и пр. , заключавать сѣкоги, сяко едно, двѣ предложенія, отъ които едно-то е пълно, а друго-то непълно : *азъ го обичамъ както обичамъ сынъ-тъ си*; *той ще ся убогати когато и ти ся убогатишь*,

За съгласіе-то на глагола-тъ съ подлежаще-то и съ допълненіе-то.

244 — Всякъ глаголь, трѣба да има едно подлежаще, както и всяко подлежаще единъ глаголь : *азъ желаяхъ Петъръ да ся изучи*; *а ти искашь да ся убогати*. Въ това израженіе ся нахождатъ четири глагола, слѣдователно нахождатъ ся и четири подлежаща; глагола-тъ *желаяхъ* има за подлежаще *азъ*, *изучи* има — *Петъръ*, *искашь* има — *ти*, а *убогати* — *онъ*, което ся подразумѣва.

245 — Глагола-тъ ся съгласява съ подлежаще-то въ число и въ лице : *азъ брояхъ пари*; *вій помагате на работници-тъ*; *Добри ся труди много*, и прч.

246 — Когато подлежаще-то е отъ двѣ или пове-